

COMENTARIS

mai, sabrà identificar-se amb el sentir de la ciutat, que confonen amb la cridoria de fora, ni esmenar la seva actuació anti-ciudadana.

Les persones ens mereixen, totes i cada una, el major respecte, però l'història dels grups que les presenten i avalen, no és per la ciutat garantia que plagui.

La nostra candidatura, la candidatura solament manresana, va integrada per homes joves, ardits, entusiastes i desitjosos de servir a la ciutat, i no de servir-se d'ella. La gestió dels nostres amics que acaben, profitosa, patriòtica i intensa, malgrat els eters entrebancs de una majoria tant més despòtica quant més s'ha vantat de democràtica, és garantia de l'esperit dels que van a substituir-los.

Si avui «els Ajuntaments de les grans ciutats han d'ésser com l'administració d'una immensa empresa industrial i l'estructura que se'ls ha de donar ha d'ésser una estructura adequada a aquestes finalitats que els Ajuntaments tenen de servir» com deia En Cambó en el parlament ja mentat abans, és indispensable que a l'Ajuntament hi portem homes aptes, homes als qui per la seva història, per la seva honradesa, laboriositat i experiència econòmica i industrial, els confiarem a ulls clucs l'administració dels nostres negocis particulars i dels nostres interessos, ja que, en definitiva, els cabals de la ciutat són els cabals i els interessos de tots i de cada un dels ciutadans.

Entorn dels noms prestigiosos que la componen, la nostra candidatura, la candidatura solament manresana, quina presentació ha despertat l'entusiasme que hem pogut veure i veiem en els nostres centres electorals, s'hi agruparan amb els pocs dies que falten, tots els ciutadans que volen la prosperitat del nostre poble, i estem segurs de que l'exemple d'abnegació i de patriotisme que donen els candidats anant a la lluita, que'ls ha de portar al Consistori en circumstàncies veritablement atzaroses, en un període de veritable prova, com ho és aquest en que hauran de afrontar problemes vitalissims per la ciutat i trovaran el desballestament de tants serveis abandonats, de tantes necessitats desateses, l'Erari endogolat i arran de la fallida més vergonyosa, mercès a la... desidia, a l'ignorància i a la carencia de bona fe, dels monopolitzadors de l'administració comunal, deixondrà a tots i farà sortir del seu quietisme egoïsta a tots aquells que per la seva honradesa i patriotisme, volen que Manresa no quedi més abandonada, que es regeneri, que es redressi i s'alliberi de l'esclavatje que l'endogola i arruïna, mercès a una oligarquia anti-manresana.

L'agent de segurs Francisco Vila, ofereix als seus amics i assegurat el seu nou domicili, carer de la Canal, 26, 3er.

Es presta a fer-ne de ben saborosos, la comedia que en vista a la propera lluita electoral feren ahir en el Consistori els senyors Fius i Rius.

Després de tantes setmanes de conflicte en que l'autoritat ha permanescut aparentment creuada de brassos, indiferent al conflicte —i diem aparentment perquè positivament sabem tots que aquesta indiferència era sols aparent i que aquest pecat seria en ella el més perdonable— sortir ahir amb aquell dialec tragi-còmic és el comble de la frescura.

El senyor Fius contesta a la moció d'encàrrec del senyor Rius que ara els alcaldes no tenen l'influència d'abans, perquè són ara les federacions patronals i els sindicats obrers els que dirigeixen als patrons o obrers respectivament inscrits en aquelles entitats. Els alcaldes, segons el senyor Fius, no poden fer res ara en aquestes qüestions socials, pro que ell està sempre a la disposició de tots per arribar a la normalitat.

Si tant convensut està de que no pod fer res ja que oferir-se?

La responsabilitat que plana sobre l'autoritat municipal de Manresa per la seva apatia, per la seva delectansa —i podem dir-ho aixís perquè l'història política de qui encarna avui aquella autoritat ens autoritza per dir-ho— davant del paorós problema social, no s'esborra amb un pas de comedia com la d'ahir.

L'alcalde d'una ciutat industrial que ja fa setmanes i més setmanes que veu parades les seves indústries i no's mou perquè no té influència, i

té la frescura de confessar-ho, ens fa el mateix efecte que Pilat quan es rentava les mans.

Si no ha fet res, no ha sigut per falta de ganes. La culpa de la seva indiferència, de la seva passivitat, és dels elements en lluita, que no han sapigut aprofitar la bona voluntat que li sobreix per tot.

La declaració del senyor Fius, d'ahir, equival a dir que'ls alcaldes de Sabadell, Terrassa, Barcelona, Vich, Olot i els demès de les poblacions fabrils de Catalunya s'han extralimitat.

Aquest sistema de procurar defugir responsabilitats davant de l'opinió pública serà molt còmode, molt aprofitable arran d'unes eleccions com les de diumenge, pro en cap més població industrial de Catalunya s'ha donat el cas vergonyós de Manresa, on les autoritats populars confessen no tenir influència en el poble.

El senyor Fius en la qüestió social ha fet lo mateix que amb el problema de les subsistències. No hi ha fet res convensut de que no tenia influència i aquí s'han vist els articles de primera necessitat a preus exorbitants que encara duren, perquè a l'alcalde popular li ha semblat que aquestes coses se les havien de resoldre els venedors i els compradors.

Fer d'alcalde aixís serà molt còmode, molt descansat, pro no li sembla al senyor Fius que també és una mica revelador d'una desaperensió que mereixeria un altre calificatiu?

Sessió de l'Ajuntament

Celebrada de 2.ª Convocatoria el dimarts 4 febrer

El Sr. Fius, per a justificar la seva conducta com alcalde, davant els conflictes socials que sofreix Manresa, creu convenient ara que s'apropen les eleccions, el dir que 'ls alcaldes no poden fer res per a solucionar-los. L'alcalde, com Pilat, se'n renta les mans. El senyor Rius li fa d'escolanet

Assisteixen els regidors senyors Clari, Rius, Arola, Sellarés i Gros i presideix el Sr. Fius.

Es llegeix i aprova l'acta de la sessió anterior i es passa al

Despatx ordinari

S'aprova la distribució de cabals per aquest mes; ascendeix el total a 47572'70 pessetes.

—Es dona compte d'una invitació dels administradors de les festes de la Llum, per a que assisteixi l'Ajuntament a la solemnitat religiosa. Els mateixos Administradors demanen una subvenció per ajudar a pagar les despeses. S'acorda assistir a la festa i que lo de la subvenció passi a informe de la Comissió d'Hisenda.

—Dictamen de la Comissió de Policia Urbana, en sentit de que es faculti a En Joan Carbonell per a fer les obres que ha sol·licitat. S'aprova.

—Es aprovat un dictamen del regidor sindic, declarant pobres de solemnitat, per als efectes de quintes, a N'Emili Clotet i família.

Mocions

El Sr. Rius pregunta a la presidència, que ha fet per arreglar el conflicte social a Manresa.

La presidència contesta, que'ls alcaldes no tenen ara l'influència d'abans, perquè son ara les federacions patronals i els sindicats obrers que disposen dels patrons i obrers respectivament inscrits en unes i altres entitats. Afegeix el Sr. Fius,

després de repetir novament que'ls alcaldes no poden fer res, ara, amb aquestes qüestions socials, que ell està a la disposició de tots per arribar a la normalitat.

El Sr. Rius acaba l'escena, donant-se per enterat i endressant moltes mercès a la presidència per les seves explicacions.

El mateix senyor Rius pregunta pel destí dels cabals-recollits de les cases d'esbarjo abans de l'acord de la Junta de vocals associats, de que ingressessin a la Caixa municipal.

La presidència diu, que primer varen destinar-se a l'Hospital i després serviren per atencions de beneficència i per a cobrir el déficit amb motiu de l'epidèmia gripal. Afegeix, que la Memoria sobre la grip, que's publicarà, serà pagada també amb fondos d'aquells, i que després es publicarà una relació de recaudacions i inversió de quantitats.

El senyor Rius dona les me's expressives mercès, afegint que era necessari sapiguer-ho per a dir-ho als de fora. Aixís, diu, podré fer públic això.

El senyor Espinal demana es vegi si es possible portar carn congelada de la que ha arribat a Barcelona, procedent de l'Argentina, i creu que s'haurien de demanar condicions a l'empresa que l'importa.

S'acorda que la comissió de l'Escorxador cuidi d'estudiar l'assumpte. No havent-hi altres assumptes a tractar va aixecar-se la sessió.

DE TEATRE

Se m'ha conferit el fet la crítica de les representacions teatrals del Casal Regionalista. Jo no sóc crític ni autoritari per a anatematitzar ni per a exel·lir a un lloc prou obiratori a qui bé s'ho mereixi. No obstant tinc el meu gust i el meu criteri sobre teatre i sé prou bé com l'estimo molt, i adhuc me sembla que una cosa que sigui mirada amb gust, criteri i amor ha d'ésser ben vista. Atenent-me en aquesta hipòtesi i en la sentència de Schubert que diu que «no és bon artista qui no sab veure les coses més belles de lo que són», la meua crítica serà lògica i consegüent, procurant veure les coses tal com siguin de belles per a fer-les veure i fruitir més belles. Estimularé sempre i quan pugui. No desencorajaré mai retreient defectes. Sé que l'Evangeli diu que, passant Jesús amb els deixebles, a la margera de un camí hi havia una bestiola en estat de putrefacció. Els deixebles, a l'atancars'hi regularen esferèits d'escrúpul i de les males odors que exhalava. Jesús s'hi atancà i embadalit digué: ¡Quines dents tan blanques!

En la meua crítica, com en aquella mirada de Jesús, encara que abraçat tota l'obra no hi voldré veure res més que les dents blanques. La representació dels efectes la faré amb el silenci.

La xinel-la preciosa o

Galdric i Guimar

Aquesta preciosa rondalla de l'exelent escriptor Josep M.ª Folch i Torres, tan bella d'argument com de forma, però abusant del delló i del deixós, fou pulcrament representada el dia de la Candelera per l'elenc artístic del Casal Regionalista benissimament dirigit pel senyor Josep Vives i Coll.

El conjunt em plagué força; sobretot aquell segon quadre tan dolçament emocionant en el que l'ànima ingènua de Galdric endevina la bonesa de Guimar la mal vista per creure-la espirotada. Són també d'una exquisita valiosa les escenes de Beatriu i el príncep Alivert; aquell poema de la rosa és una gran joia d'amor. Es distingiren en la representació el Sr. Angel Vives (Galdric) per la seva naturalitat d'expressió tant de les jaccions i ademans com de la paraula. La senyoreta. T. Pujol (Guimar) que joveneta com és treballa magistralment poguent esperar en el seu avenir un esplet de gloria pel teatre català. El senyor Arboix (Alibert) ho representà correctament. La senyoreta C. Castells (Beatriu) ha donat mostres ben paleses d'ésser una bona actriu ja que trobant-se malament i tot, feu resplendir la seva tasca. La Sta. Mas (Florineta) quan tingui més taules ho farà molt bé. El Sr. Vallés és a ben segur el que té més dots artístiques; en el seu paper de Crostonet es llui de valent i la seva gesticulació precisava amb exactituds lo imprecís del delló i del deixós, sens que resultés extremat. Per tots la nostra felicitació i al ensemps que perdonin sinó he vist totes les dents que són blanques.

Salvador Perarnau.

Manresa i febrer 1920.

PIPES

FUMADORS.

Acaben d'arribar uns models de PIPES lo més nou i original que ja mai s'hagi vist, a preus baratissims. — Magatzems J O R B A. — Manresa.

Eduard Lladó

horticultor i floricultor.

Construcció i conservació de jardins, plantes i arbres de totes classes.

Gestions del nostre diputat a Corts

Atenent les reclamacions de l'Ajuntament de Sampedor, l'actiu diputat a Corts senyor Arderiu va interessar-se prop del Delegat d'Hisenda de la província, a favor dels interessos del veí poble, i ha rebut del senyor Eulate la següent satisfactoria resposta:

EL DELEGADO DE HACIENDA
BARCELONA

Enero 20-1-1920.

Sr. D.

Antonio Arderiu.

Manresa.

Mi distingido amigo: Tengo el gusto de participarle que ayer resolví la reclamación del Ayuntamiento de Sampedor que tan recomendada me tenía V., accediendo a sus peticiones y rebajando en consecuencia el cupo de Consumos por sus atenciones de enseñanza.

Disponga siempre de affmo. amigo s. s.

q. b. s. m.

R. EULATE.

Crónica de la Comarca

Sampedor

La Congregació Mariana del Col·legi de Llissach, va celebrar el dia de la Candelera el cinquè aniversari de la seva fundació, amb una solemne festa religiosa, en la iglesia parroquial, i una vetllada literària-musical en el citat col·legi, dedicada en honor dels socis protectors de dita pietosa congregació.

Tots els números de la vetllada foren escollits i ben executats, mereixent una coral felicitació els joves congregants, alumnes i ex alumnes del dit col·legi, i els seus directors, els bons germans de la doctrina cristiana, i el nostre zelós Vicari Mossén Eusebi Rossich.

—Continua treballant-se amb la totalitat dels seus operaris, en la fàbrica d'En Pere Prat.

La de cal Claressó sembla per les senyals que's noten, que no volen pas anar gaire depressa a obrir-la.

La del Armengué es diu que se obrirà tan bon punt contin amb alguns materials que actualment els manquen.

—El Sindicat Agrícola i la Jovenut Agrícola, estan agenciant temps ha el posar un molí fariner cooperatiu, que faria molt servei a la nostra vila, la població més agrícola de la nostra comarca, i, aon cada any, augmenta el cultiu de cereals.

—Per les properes eleccions solament podem dir que, segons se assegura, es presentaran dugues candidatures: una de ministerial, diguem-ho aixís, i altra patrocinada pels elements més radicals i esquerans de la vila.

CORRESPONSAL.

SECCIÓ RELIGIOSA

Sants de demà

Santes Dorotea i Revocata, mrs.

Cor de Maria de demà

A. Ntra. Sra. de Valldaura, a sa Capella.

Quaranta hores de demà

A l'iglesia de Sant Miquel.

Hores d'exposició

Al matí de les 8 a les 11; i a la tarda de les 4 a dos quarts de 7.

Bacallà molt blanc, bo i barato, Casa MITJANS-Jaume 1er. 13.-Telèfon, 486.